5 bani în România.- 10 bani în străinătate | C G B

6 PAGINI

Anul XXXII. — N-rul 178. — Marți 1 Julie 1914

ABONAMENTE

ROMÂNIA		STRĂINĂTATE
Lei		Lei
4.65	3 luni	10.-
9.15	6 luni	20.-
18.—	Un an	40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 30
Idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 50 linia
Anunțuri și sau informațiuni mărimea după mărime dela 80-150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

CASTELUL DIN ARSTETTEN

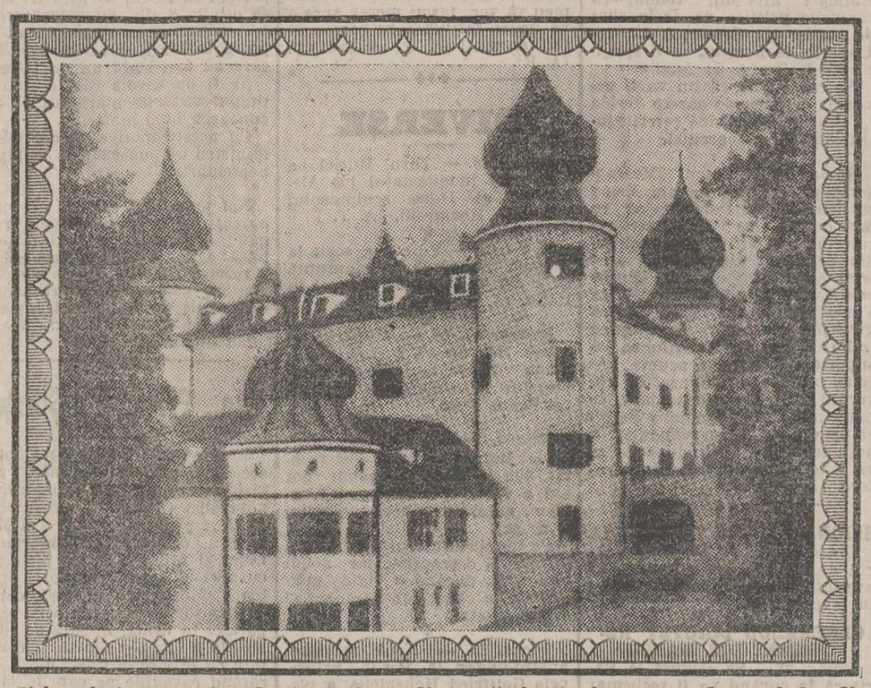

E locul în cuprinsul căruia la o distanță de trei ore cu drumul de fier de Viena s'au înmormântat corpurile archiducelui Franz Ferdinand d'Austria-Este și al soiei sale ducesa de Hohenberg, asasinați la Serajevo.

SITUAȚIA CONFLICTULUI GRECO-TURC

Grecia nu dorește războiul

— Interviewurile „Universului" cu d-nii Venizelos și Streit —

Interesantele declarații ale primului ministru și ministrului de externe.-Grecia e doritoare de liniște și pace.-Proectul alianței dintre familiile Regale din București și Atena.-Relațiile cordiale cu România —

D. Simos crede că războiul e inevitabil

Atena, 28 Iunie

Declarațiile d-lui Venizelos

Folosindu-mă de trecerea prin Atena, am căutat să aflu părerea președintelui consiliului și ministrului de externe asupra situațiunei.

Eminentul nostru confrate, d. Simos, directorul ziarului „Patris" a binevoit să mă prezinte d-lui Venizelos, care m'a primit în departamentul său la ministerul de războiu.

O AMELIORARE IN RELAȚIILE CU TURCIA

Intrebându-l despre faza în care se află conflictul greco-turc, d. Venizelos mi-a răspuns:

— *De vreo zece zile, în relațiile noastre cu Turcia a intervenit o oarecare ameliorare din cauza că guvernul turcesc a făgăduit să ia măsurile necesare, spre a se pune odată capăt persecuțiilor îndreptate împotriva grecilor din Tracia și Asia Mică. Dacă, după cum sper, guvernul turcesc se va ține de făgăduință, orice primejdie de războiu va fi înlăturată.*

GRECIA NU DORESTE RAZBOIUL

— S'a susținut Excelență, că tocmai Grecia caută să provoace războiul, spre a profita de superioritatea actuală a marinei sale asupra Turciei.

— Părerea e foarte greșită — răspunde primul-ministru. Grecia n'a dorit nici un moment un nou războiu, și dovadă e că n'a declarat războiul, deși nu i-au lipsit motive puternice.

Vă aduceți aminte de cazul regretabil dela Coritza. Au fost uciși numai doi aromâni în învălmășeală, și totuși a fost mare indignarea în România. Acum judecați cât e de greu de a stăpâni opinia publică dela noi, a cărei răbdare a fost pusă la grea încercare în urma persecuțiilor și atrocităților săvârșite asupra grecilor din Tracia și Asia Mică. Cum spuseĭ însă, de câteva zile relațiile noastre cu Turcia au intrat în stare de acalmie. Emigrările au încetat deocamdată. Desăvârșita restabilire a relațiilor noastre depinde de măsurile ce le va lua guvernul turc spre a asigura viața, cinstea și avutul compatrioților noștri din Turcia. In ce ne privește, repet, nu dorim războiul cu orice preț.

PROECTUL DE ALIANȚA INTRE FAMILIILE NOASTRE REGALE

Trecând la altă ordine de idei, am întrebat pe Ex. Sa, cum stă proiectul alianței între familiile noastre regale.

D. Venizelos mi-a răspuns: Personal nu pot preciza nimic. Dorința noastră e să se facă.

Declarațiile d-lui Streit

— RELAȚIILE CORDIALE INTRE ROMANIA ȘI GRECIA —

Mulțumind d-lui Venizelos de interviewul acordat, am plecat la ministerul de externe.

D. dr. Streit primindu-mă cu mare afabilitate, în primul rând și-a exprimat satisfacțiunea pentru relațiile cordiale frățești care

D. Venizelos

există actualmente între România și Grecia; și-a mai exprimat dorința ca aceste relații să fie cât se poate de strânse și de durabile.

Aceste țări, a zis Excelența Sa, sunt făcute ca să se iubească și să trăiască în deplină armonie. E îmbucurător că au fost înlăturate toate chestiunile din trecut, cari întunecau din când în când prietenia noastră, vorbesc de chestia cutovlahilor, deși acea chestiune era de natură să apropie mai mult pe românî de Grecia. La stabilirea relațiilor amicale între Grecia și România a contribuit mult și presa română, căreia îi recunosc marele merit în această privință.

CONFLICTUL CU TURCIA

In ceeace privește conflictul cu Turcia, d. Streit a emis aceleași păreri ca și președintul consiliului. Nu suntem, a zis Excelența Sa, partizani ai războiului cu Turcia. Dorim pacea, având nevoie de liniște pentru vindecarea rănilor prizinuite de cele două războaie crâncene. De altfel, toate Statele balcanice au nevoie de pace îndelungată, spre a-și vindeca rănile lor. E îmbucurător deci că avântul războinic al Turciei a scăzut în ultimele zile. Aceasta dovedește că guvernanții turcî au văzut situația în adevărata ei lumină și și-au dat seamă de grozăviile și urmările incalculabile ale unui nou război.

CHESTIA EMIGRARILOR DIN ASIA MICA

La întrebarea mea, cum stă chestia emigrărilor din Asia Mică — d. Streit a răspuns:

— *De câteva zile emigrările au încetat. Totuși în Mitilene și Chio avem aproape două sute mii de emigranți despuiați de tot avutul lor, rămași în cea mai cumplită mizerie. Pentru guvernul nostru, îngrijirea acestor emigranți formează fireste o enormă sarcină. Acum așteptăm rezultatul lucrărilor comisiunei mixte, pentru evaluarea și schimbul proprietăților abandonate reciproc, de către populațiile deja imigrate.*

CHESTIA INSULELOR MITILENE ȘI CHIOS

— Dar cu chestia insulelor Mitilene și Chios cum rămâne? — am întrebat apoi pe ministrul de externe.

— *Pentru noi nu există asemenea chestiune. Guvernul turcesc susținea cum că existența unui element compact grecesc pe coastele Asiei Mici ar forma, în urma ocupărei celor două insule, un pericol pentru posesiunile asiatice ale Turciei. Orî, nici acest presupus pericol nu mai poate exista pentru Turcia, deoarece în comunele turcești din jurul Smirnei nu mai sunt greci, ei fiind isgoniți.*

Aci s'a terminat interviewul meu cu ministrul de externe al Greciei.

Părerea d-lui Simos

— RAZBOIUL AR FI INEVITABIL —

Intreținându-mă cu d. Simos, directorul ziarului „Patris", asupra conflictului greco-turc, d-sa mi-a făcut declarațiuni cu mult mai puțin optimiste.

D. Simos crede că războiul greco-turc e inevitabil din cauza exaltării spiritelor.

Turcii nu au știut să profite niciodată de lecțiile din trecut. Dacă de pildă turcii cedau Creta, Grecia nu intervenea în războiul balcanic. Acelaș lucru se întâmplă acum cu Mitilene și Chios. Turcia, în loc să se ocupe cu organizația sa internă și cu acea a Asiei Mici, unde posedă teritorii imense, face caz mare pentru două insule mici și fără mare importanță.

Guvernul turc încurajat de succesul înșelător dela Adrianopol și spre a-și consolida situația, caută război cu orice preț. Situația aceasta nehotărâtă enervează însă în ultimul grad opinia noastră publică. Comerțul nostru stagnează și negustorii nu îndrăznesc să-și facă comenzile, față de incertitudinea situației politice. Această stare de lucruri trebue neapărat să dispară, rezolvându-se cât de curând conflictul, într-un chip sau altul.

O frumoasă manifestație pentru România

Aseară a plecat spre America vasul „Atena", ducând echipagiile celor două vase de războiu cumpărate de Grecia. Vasele au costat 600 de milioane. Grecia tratează acum pentru cumpărarea altor unități mai mici.

Vasul grecesc trecând pe lângă vaporul nostru „România", în portul Pireu, a făcut o grandioasă manifestație pentru noi.

Echipagiul întreg al vasului grecesc, compus din câteva sute de ofițeri și marinari strigau: „Trăiască România!"

Echipagiul nostru, în frunte cu comandantul Tăutu, a răspuns cu urale și sirene.

Mesiugean

Un atac banditesc
ASUPRA UNUI TREN

New-York, 28. — In apropiere de Matson din statul Missouri, 4 banditi înarmați au oprit trenul accelerat și, pătrunzând în vagonul poștal, au spart casa de bani, furând conținutul, care era considerabil.

Pasagerii au fost lăsați în pace.

CRONICI

Ora bucureșteană

de ION GORUN

Dacă împărțirea anului în 365 de zile și o fracțiune este imposibil omului de fenomenul natural al învârtirii pământului în jurul soarelui și a axei sale proprii, împărțirea zilei în 24 de ore este de sigur arbitrară.

Fiindu-ne riguros interzis (de către noi înșine) de a face erudiție la această rubrică, nu vom căuta prin dicționare ca să pliroforisim pe cititorî asupra originei acestor 24 de felii în carî le-a plăcut primilor astronomi să ciopârțească bunătate de zi lăsată de la Dumnezeu. Dar credem că oricine, și numai cu propriul său bun simț, își poate zice că nimic n'ar fi împiedicat saŭ n'ar împiedica, împărțirea zilei în 10 saŭ 20 de ore, — ca să spunem și noi două cifre tot atât de arbitrare.

Dar însfârșit, convențiunea este înrădăcinată, și foarte cu greŭ ea ar putea fi înlocuită cu alta, după cum se întâmplă cu mai toate convențiunile de acest fel, saŭ și de alte felurî. O încercare se face acuma de a nu se mai împărți cele 24 de ore ale zilei în câte două duzini, ci a se continua numerotația de la amiază înainte, deci 13 ore în loc de 1 d. a., 14 în loc de 2 ș'așa mai departe până la 24, care are să însemneze miezul nopții. Inovația este apreciată mai ales de alcătuitorii și editorii de indicatoare ale mersului trenurilor. Altă lume cam face haz, și am văzut numerotația aceasta: „e ora 23 și 59" etc., servind chiar autorilor de comedii ca un mijloc mai mult și mai noŭ de a provoca ilaritatea spectatorilor.

Acum este iarăși un lucru cunoscut — nici pentru aceasta nu trebuie cine știe ce erudiție — că numai pe acelaș meridian este în acelaș timp aceeași oră pe pământ; îndată însă ce te vei deplasa de pe meridianul tău, spre apus saŭ spre răsărit, ceasornicul nu-ți mai arată ora exactă, ci trebuie să-l dai îndărăt de călătorești spre apus, saŭ înainte dacă ți-e drumul spre răsărit. Astfel pe când unii dintre noi ne sculăm din somn saŭ ne întoarcem de la bal, alții, la antipozî, se dau odihnei saŭ abia atunci încep petrecerea, căci dimineața noastră e seara lor și seara noastră dimineața lor. Așa, zicem dară că alta e ora Bucureștilor, alta a Parisului, a New-Yorkului saŭ a Pekinguluî.

Alta ar fi să fie, în socoteală riguros astronomică, și ora Bucureștilor saŭ de pildă a Craiovei saŭ a Iașilor. Dar prea ar fi mare harababura dacă fiecare român și-ar regula ceasornicul după ora pe care i-o indică meridianul ce trece prin inima comunei urbane saŭ rurale în care domiciliază. De aceea, intervine aicî o convenție mai mult: fiecare țară își are ceasul, unul și acelaș, pentru întreg teritoriul ei, ba, în timpurî mai noŭă s'a împărțit întreg pământul în tot atâtea zone câte ceasurî sunt într'o zi, și diferența de la o zonă la alta se socotește întocmaî la o oră; astfel exactitatea astronomică a trebuit să cedeze considerațiunilor de ordine practică. Această oră, dacă nu ne înșelăm, se numește și *„ora normală"*; de ce? probabil fiindcă pentru ceî mai mulțî ea este tocmaî cea anormală.

Iată dar atâtea felurî de ore. Printre ele am citat și una pe care am numit-o „ora Bucureștilor". Aci însă, trebuie să facem o distincțiune.

Una este „ora Bucureștilor" și alta este ceeace am putea să numim *ora bucureșteană*. Aceasta din urmă n'are a face nimica cu astronomia și nicî chiar cu considerațiile de ordine practică, — am zice chiar dimpotrivă.

Nu vrem să vorbim de ceasornicele publice din Bucureștî. Intr'o schiță de tot hazul, spiritualul scriitor H. Stahl ne-a descris o călătorie a sa de la Casa de depuneri prin calea Victorieî și până la gară, cu peripețiile și emoțiile ce a îndurat din cauza absolutuluî dezacord în care se găsesc la noî ceasornicele publice. Consultându-le pe rând, te pomenești că de la Casa de depuneri și până la Prefectura poliției ai făcut drum de un ceas, — iar de aci și până la Palat aî ajuns... mai înainte de a porni. S'așa mai departe: tot în tremurare să nu pierzî ora trenului, ajungî în curtea gării și constați însfârșit cu un oftat de ușurare că aî sosit... cu o oră mai înainte.

De altfel, se știe că nicî ceasornicul din curtea gărei noastre de nord nu arată ceasul exact, ci e în totdeauna cu 5 minute înainte. De ce? Zice că pentru ca să se grăbească, într'un caz, saŭ să nu se mai oștenească, în alt caz, călătoriî mai puțin saŭ mai mult întârziați... Carevasăzică, un fel de binevoitoare amăgire. Zadarnică însă! fiindcă toată lumea știe că ceasornicul din curtea gării de nord arată cu 5 minute înainte, așa că tot treaba aceea ar face-o și dacă ar arăta ora exactă... Ei, dar acuma convențiunea e și aci stabilită: acest ceasornic e condamnat deapururea să ne mintă cu 5 minute, căci dacă într'o zi oarecare de remușcare s'ar apuca să ne spună cinstit ce oră e, tocmaî atunci — ne-ar induce în eroare.

Culmea caraghioslâculuî o ating însă tot aceî — saŭ unii dintre aceî — ceasornicarî bucureșteni, carî atârnă în fața prăvăliilor lor ceasornice cu inscripția bătătoare la ochi și caligrafică: *„Ora fixă"*... Uitându-te mai de aproape, bagî de seamă adesea că ora pe care o arată acele ceasornice este într'adevăr atât de *fixă*, că pare-că minutarele nu i s'aŭ mai mișcat din loc de cine știe când! — Alții pun inscripția: *„Ora precisă"* și pe o latură și pe alta, — căci ca zeul Ianus aceste măsurătoare de timp aŭ câte două fețe, — dar tot ca ale aceluiaș zeŭ ele nu seamănă mai niciodată una cu alta: astfel aî două indicații diferite ale oreî pe care o cauți, amândouă, probabil, la fel de *precise*, — n'aî decât să alegî.

Dar nicî aceasta nu este ceea ce e mai caracteristic pentru *ora* bucureșteană; e altceva. E că ceasornicul bucureșteanuluî poate să arate ora oricât de exactă, precisă saŭ fixă, el mai întotdeauna o vede — altfel.

Care dintre dumneavoastră nu este membru în vreo societate oarecare, saŭ chiar în comitetul vreuneî societățî? — Eî bine, aî băgat de seamă: De câteorî președintele vrea să se țină ședința comitetuluî de pildă la orele 6 seara, o anunță pentru orele 5. Cu adunările generale e și mai rău; ele trebue anunțate nu numaî cu o oră mai înainte, ci uneorî e prea puțin chiar și cu două. Zicî: adunarea e convocată pentru orele 9 dimineața; poți să fiî sigur că între 11 și 12 ședința va putea începe (la a doua convocare „cu orice număr de membrî"). — Aceasta este o tradiție care nu se desminte, — decât poate la societățile nemțești din Capitală.

Ce să mai zic — că zis-am destul — de ora întâlnirilor? — afară poate dacă nu vor fi întâlnirî amoroase... Și încă! — Saŭ de ora începerii spectacolelor, petrecerilor?... Nicî la banchete bucureșteanul nu e grăbit la sosire; în schimb, se lasă cu atât mai greŭ la plecare. — Odată am fost și eŭ la Balul mascat al presei; era anunțat pentru ora 9. Sosesc la tanc... Două ceasurî m'am plimbat singur prin sală, sub privirile ironice ale ușierilor... Vezî că nu cunoșteam încă atuncea *ora bucureșteană*.

Am avut un prieten, mare dușman al acesteî ceasornicarii bucureștene. Adică așa spunea el. — „Când ne întâlnim?" îmî zice într'o zi, — „că avem ceva foarte important de vorbit". — Zic: „Oricând vreî; de pildă mâine seară"... — „La ce oră?" — Zic: „Păi, cred pe la șapte, icî la berărie la Căpitanul". — „Nu", zice, „nu pe la șapte; la șapte *și un sfert*," mie-mî place să precizez; la *șapte și un sfert*", — și apasă dar pe precizare. — La *șapte și un sfert* eram la locul de întâlnire. Eî bine, ce credeți? Sunt de atunci doî anî — pardon, să precizez: sunt doî anî și un sfert, — și dacă doctoriî nu m'ar fi oprit de câtva timp dela bere, poate că și astăzî l'aș aștepta încă pe amicul la Căpitanul.

Deci, să nu ne facem morală unii altora; la urma urmelor, orice oră e, cum am zis, convențională; așa și ora bucureșteană. Totul e să o cunoștî, ca să nu o pățești cum ar păți-o unul care ar hălădui prin această a noastră Capitală conducându-se după un ceasornic pe care l'ar fi regulat după ora Parisului.

— Intr'un singur caz ceasornicul bucureșteanuluî arată mai puțin de cât ar fi ora cea adevărată. Când se întoarce acasă pe întunerec și pe la ore micî. — „Câte ceasurî?" îl întreabă nevasta somnoroasă. — „Douăspce, douăspce jum'ate"... — „Am înțeles", mormăie doamna continuându-și somnul; — „e treî, treî jum'ate"... Fiindcă și ea cunoaște ora bucureșteană, fie că întârzie, fie că grăbește.

Măsuri privitoare la combaterea pestei porcine

Direcțiunea generală a serviciuluî sanitar a adresat medicilor veterinarî din țară, următoarea circulară: „Pentru a preveni întinderea pestei porcine și a micșora pagubele ce această epizootie produce, vă încunoștiințăm, că la necesitate puteți recomanda serul antipestos al profesoruluî Hutyna dela Budapesta.

„Acest ser se poate comanda prin școala superioară de medicină veterinară, pentru că numaî astfel, îl veți putea procura mai curând și pe un preț mai redus, întru cât școla îl plătește cu 130 leî kgr. și are în permanență o cantitate suficientă în depozit.

„Serul antipestos prin sine însuși neconferind, decât o imunitate de 10—15 zile, porcii inoculați se vor lăsa în contact cu ceî bolnavî chiar pe locul de infecțiune pentru a se înlesni, cu modul acesta, producerea unei injecțiuni naturale care întărește vaccinarea și conferă o imunitate activă de mai lungă durată.

„Serul acesta, nu are însă câtuși de puțin proprietatea curativă și de aceea nu va fi întrebuințat decât în scop preventiv în dozele următoare: la porcii în greutate de 10 kgr., câte 10 cm.; la porcii de 25 kgr., 12 cm.; la porcii de 50 kgr., 15 cm.; la porcii în greutate de 100 kgr., 20 cm. și la porcii de peste 100 kgr., 25 cm.

Impăratul Franz Iosef și noul moștenitor al Austro-Ungariei

CRONICA EXTERNĂ

Vacanțele Europei

II

Prin civilizația ca și prin manifestările lor de forțe omenești pe toate tărâmurile, Francia, Anglia și Germania sunt în prezent țările carî dispun de soarta Europeî.

Germania prin escedentul populației, prin avântul comercial și industrial și prin greutatea armatei sale, de și nu mai dă tonul ca pe vremea lui Bismark e în măsură să-și impue voința.

Dar ea sufere de o criză latentă a formeî sale imperialiste.

La prima vedere s'ar părea că socialismul german, atât de puternic și de bine organizat sub toate raporturile, să fie o amenințare pentru actuala stare de lucrurî. Mare greșeală. Mișcarea muncitorilor nu e revoluționară ci o încetă și sistematică lucrare de cucerire economică, având mai mult caracterul unei mișcărî burgheze ultra literale și patriotice. Din punctul de vedere al politicei sale interne nu mișcărei burgheze ultra liberale are motive de grijî imediate.

Partea slabă a imperiului o politica sa financiară și externă

Uriașele întreprinderî în tot domeniul activității omenești-industriî, fabricî, porturî, căi ferate, navigație, clădirî și celelalte mărețe lucrărî de edilitate, fără a escepta armamentul pe uscat și pe apă și întreg bugetul armatei, sunt cu mult mai presus de forțele economice ale Statului și ale poporuluî german.

Germania e cumplit de datoare, în toată organizația ei, dela Stat până la cea mai mică primărie. Portofoliul său în bună parte e alimentat de finanța franceză. Sunt financiarî francezî carî au angajat capitaluri însemnate peste Rhin din cauza salariuluî mai mic și decî a câștiguluî capitalist mai mare. In Germania nu există sabotajul (spărcuirea materialuluî de către lucrătorî) nicî grevele nu au ca durată și violență însemnătatea mișcărilor muncitorești din Francia.

Dar pe lângă plasarea numerariuluî francez în industriile germane mai avem și prepondereța celuî dintâî asupra vasteî politicî financiare a Berlinuluî.

Vom cita un caz tipic.

Imprumuturile românești se fac cum știm pe piața Berlinuluî.

Dar cu aî cuî banî? Cu banii Parisuluî.

Aci stă și dovada uneî ciudate inconsecințî a bărbaților de Stat francezî prin a căror înrâurire finanța franceză refuză cotarea împrumuturilor române pe piața franceză. Parisul refuză și realizarea împrumuturilor Romînieî atât de solvabile, dar cu o naivitate extraordinară împrumută cu aur finanța germană care la rândul eî împrumută România.

Rezultatul: Francia ne jignește, Germania profită, iar noî plătim mai scump un împrumut făcut prin un intermediar, care, fie zis în paranteză, e dușmanul Franciei!

La cel mai mic nouraș Francia va închide nu numaî robinetul dar își va retrage plasările.

Carî vor fi urmările sociale și politice ale unuî crach formidabil?

Aceasta o vor hotărî valorile armatelor în luptă și acel factor nou care se impune diplomaților: popoarele.

Și altă dată situația financiară a Germanieî nu era prea sigură. Dar până azî bugetul militar al imperiuluî era alimentat de tezaurul de războî, de cele 5 *miliarde* plătite de Francia în 1871. Se zice că uriașa sumă s'a prefăcut în arme, echipament, mărirî de efective și altele.

De aci o „jenă" care în momente critice poate deveni o catastrofă

Politica externă a Germanieî e pironită asupra acestor puncte cardinale:

Francia, Rusia, Anglia și Coloniile.

Cu cea dintâî imperiul e pe picior de pândă ca să zic astfel.

Când va face Francia o greșală internațională? Când situația internă și externă a Franciei va justifica în fața Europeî necesitatea uneî intervenții armate?

Prilejul marocan a dat greș. Azî Francia nu va mai da încărât, iar Anglia a înțeles prea bine că zdrobirea Franciei va însemna supremația Germanieî pe mare, adică însuși sfârșitul imperiuluî britanic.

Se pare că dela politica agresivă, Germania trece la una defensivă.

Această atitudine e impusă și de slăbiciunea Austrieî pe câre armată, o zic încă odată, nu se poate bizui Berlinul.

In ce privește raporturile anglo-germane ele sunt normale, neputând fi războinice. Dar în fond alimentarea Germanieî nepotându-se face decât pe mare și însăși existența imperiuluî colonial german fiind la discreția tunurilor vaselor engleze, lesne înțelegem cu ce râvnă îndârjită Anglia va căta să zădărnicească sforțările navale germane.

Cu corespondența factoruluî economic, crește și dușmănia dintre Londra și Berlin.

Cu Rusia raporturile sunt în fond cât se poate de reci. Ar fi fost firesc ca gradul de înrudire al Curților și însăși forma imperialistă de guvernământ și aproprie aceste două țări. Impreună cu Austria ele ar fi putut încerca iarăși acea Sfântă Alianță a acțiunei împotriva democrației europene reprezentată prin liberalismul franco-englez. Dar pe lângă interese antagoniste între Rusia și Germania există o ură de rasă înverșunată. Nu vedem încă ce factor necunoscut ar putea risipi imediat neînțelegerile dintre pangermanism și panslavism. Iată în ce stare de nesigurnață se află Europa în vacanții. Enervarea nu mai e un incident în viața politică contimporană ci stare cronică.

Vaĭ de ceî carî nu vor fi gata.

G. Diamandy

Serbarea școlară
din Câmpulung

Câmpulung, 28 Iunie

Mercurî, 25 Iunie, orele 10 a. m. la școala n-rul 2 de fete din orașul nostru, s'a făcut cu mare solemnitate serbarea de finele anuluî școlar.

Serbarea s'a început, la ora anunțată, cu cântarea imnuluî regal, după care doama H. I. Luca rostește o prea frumoasă cuvântare. După ce d-sa face o dare de seamă asupra mersuluî învățământuluî în cursul anuluî 1913—1914, arată inconvenientele de care se împedică în carierea dăscălească.

Arată publiculuî cum se lucrează în școala de sub conducerea d-sale, și încheie cu povețe bune și folositoare adresate părinților și copilelor.

Cuvântarea doamneî Luca, plină de ideî sănătoase, a fost adesea întrerupte de aplauzele publiculuî, ce nu mai încăpea în sală.

S'aŭ recitat după aceia de către eleve diferite poeziî.

S'aŭ jucat și piese școlare instructive și moralizătoare, conduse cu mult tact de doamna Ganea și domnișoarele Georgescu și Crasan.

La orele 11 jum. fix, terminându-se serbarea, publicul a fost condus într'o altă sală, unde erau expuse, după clase, cu mult gust diferitele lucrurî de mână, făcute în cursul anuluî de scolarițe.

DIN ZIMNICEA

Furtună. — Vineri seară o furtună îngrozitoare s'a dezlănțuit asupra orașuluî nostru făcând marî ravagiî pomilor fructiferî, care au fost rupți și scoși din rădăcină.

In urma furtuneî a căzut o ploaie torențială, care într'o oră a inundat cu desăvârșire străzile mai joase. Din cauza ploilor ce nu mai contenesc, muncitoriî aŭ pagube însemnate, căcî puținul grâu ce'l au anul acesta nu pot să-l secere.

Abonamente de vilegiatură

pe lună în țară: leî 1.50; pe lună în streinătate: leî 3. Pentru Germania Austria și Elveția: leî 4 pe lună.